

REACTIE SRA PAKKET BELASTINGPLAN 2020

Algemeen

SRA heeft kennisgenomen van de ingediende wetsvoorstellen. We constateren dat een veelheid aan organisaties inmiddels uitvoerig en gedetailleerd heeft gereageerd op de diverse ter behandeling voorliggende wetsvoorstellen. Het lijkt ons niet zinvol om een soortgelijke uitvoerige analyse in te brengen. Wij volstaan daarom met enkele korte, maar naar ons oordeel wel belangrijke kanttekeningen. Deze sluiten overigens inhoudelijk aan bij onze commentaren bij de belastingplannen c.s. zoals die in voorgaande jaren zijn ingebracht.

Dat de inzet van het kabinet op dit moment primair gericht is op verbetering van de koopkracht van burgers of -meer algemeen geformuleerd- op lastenverschuiving en lastenverlichting van burgers en nationale ondernemingen ten laste van het grote internationale bedrijfsleven, acht SRA verstandig. Nog verstandiger is het als serieus wordt ingezet op een stabiele en geleidelijk oplopende marginale belastingdruk.

Snijden in inkomensafhankelijke regelingen

Deze geleidelijk oplopende marginale belastingdruk kan worden bereikt door alle inkomensafhankelijke regelingen tegen het licht te houden en daarin vooral drastisch te snijden. Het kabinet moet nastreven dat in geen enkel geval over de extra verdiende euro meer dan 50% belasting wordt geheven. De huidige systematiek leidt, zoals bekend, soms tot een marginale belastingdruk van meer dan 100% op iedere extra verdiende euro. Dit verdient onmiddellijke aanpak in het belang van werknemers en daarmee ook in het belang van ondernemers. Werknemers zullen dan immers eerder bereid zijn een nieuwe baan of extra uren te aanvaarden dan nu soms het geval is.

Maatschappelijk ongewenste consequenties fiscale systeem

SRA meent verder dat de huidige wetgeving afbreuk doet aan de maatschappelijke aanvaardbaarheid van de fiscale wetgeving. Er is sprake van enkele maatschappelijke als zeer onwenselijke ervaren consequenties van het systeem welke dringend aanpassing behoeven. Hieronder treft u enkele voorbeelden aan.

1. Marginale belastingdruk

SRA ziet de laatste maanden in toenemende mate en met lede ogen discussies aan over de bevoordeling van dga en ondernemer ten opzichte van werknemers.

Dat de marginale belastingdruk voor dga en ondernemer lager ligt dan voor werknemers, is juist.

Dat betekent echter niet dat daarom de marginale belastingdruk voor ondernemers en dga's moet worden verhoogd. Winsten (het inkomen van ondernemer en dga) dienen en dienen ter financiering van toekomstige investeringen door de ondernemer en de bedrijven van de dga.

Ook hebben ondernemers en dga een buffer nodig om in toekomstige inkomensdalingen of verlies van inkomen te kunnen voorzien, bijvoorbeeld in tijden met economische tegenwind.

Om die reden bepleit SRA een lagere belastingdruk voor ondernemer en dga, althans voor zover de winst in redelijkheid deze bufferfunctie heeft.

Als bij staking van de onderneming of bij onttrekking van gelden een aanvullende heffing plaatsvindt ter compensatie van het eerder genoten voordeel, worden volgens SRA twee dingen bereikt:

a. De voor herinvestering en als buffer bedoelde winsten worden lager belast, waarvoor in redelijkheid goede argumenten bestaan.

b. Door uiteindelijk een aanvullende heffing bij staking of onttrekking van middelen in te voeren, wordt het eerder genoten voordeel dat voortvloeit uit een lager marginaal tarief teruggenomen en neutraliteit tussen ondernemer en dga bereikt.

2. Onterechte vergelijking dga ten opzichte van ondernemer en werknemer

In het verlengde van het voorgaande merkt SRA op dat de vergelijking tussen dga enerzijds en ondernemer en werknemer anderzijds in veel gevallen niet terecht is.

Veel dga's concurreren met hun ondernemingen ook en vooral met het grotere internationale bedrijfsleven. Door de marginale belastingdruk van ondernemer en dga meer in balans te brengen met die van werknemers, ontstaat een relatief groot verschil in marginale belastingdruk tussen dga-bedrijven en het internationale bedrijfsleven. Dat gaat ten koste van de concurrentiekracht van het Nederlandse bedrijfsleven en dat is zeer onwenselijk.

Het hiervoor onder punt 1 genoemde voorstel zou hieraan tegemoetkomen.

Overigens merken wij op dat voor de vergelijking tussen dga-ondernemingen en het internationale grote bedrijfsleven niet kan worden volstaan met een vergelijking tussen de Nederlandse Vpb-tarieven. Het internationale bedrijfsleven kan, zo is inmiddels algemeen bekend, de effectieve Nederlandse belastingdruk sterk verlagen door gebruik te maken van vestigingen in laag belaste landen maar ook door gebruik te maken van Nederlandse fiscale faciliteiten. Om het nationale bedrijfsleven en zijn concurrentiekracht te versterken, moet daar dringend iets aan worden gedaan. SRA is om deze reden voorstander van een aanpassing in de liquidatie- en stakingsverliesregeling. Ook de voorgestelde wet bronbelasting kan om die reden op onze sympathie rekenen.

3. De heffing in box 3

Het is onaanvaardbaar en niet uit te leggen dat particulieren ter zake van hun spaartegoeden geen daadwerkelijke inkomsten realiseren, maar wel inkomstenbelasting zijn verschuldigd.

Het voorstel tot aanpassing van box 3 is zeker waar het spaartegoeden betreft een belangrijke stap in de goede richting (maar uiteindelijk nog niet voldoende). Het duurt echter te lang voor deze aanpassingen worden doorgevoerd.

Uiteraard realiseert SRA zich dat de beoogde aanpassingen de nodige voorbereiding vergen, ook om uitvoeringstechnische problemen te voorkomen. Naar ons idee kan per 1 januari aanstaande echter wel het heffingsvrije vermogen worden verhoogd in afwachting van de beoogde aanpassing. Dat is eenvoudig aan te passen en zal al in veel gevallen waarin nu heffing plaatsvindt over spaarsaldi zonder opbrengst, tot het wegvallen van de box 3-heffing leiden. Dat anderen daarvan profiteren is overkomelijk omdat een tegemoetkoming aan de maatschappelijke opwinding over deze heffing noodzakelijk is.

4. Effecten geleidelijke invoering van maatregelen

Ook in het pakket Belastingplan 2020 is wederom sprake van maatregelen die het kabinet over een aantal jaren geleidelijk wil invoeren. Wij hebben daarmee in steeds toenemende mate moeite.

De geleidelijke aanpassingen maken het voor bedrijven en particulieren moeilijk, zo niet onmogelijk, om de toekomstige belastingdruk in te kunnen schatten.

Bovendien leert de ervaring inmiddels dat met elkaar samenhangende aanpassingen die over een reeks van jaren worden geïmplementeerd, tussentijds (kunnen) worden herzien. De evenwichtige samenhang verdwijnt daardoor. Met name als dekkingsmaatregelen eerder worden doorgevoerd dan de daarmee samenhangende belastingverlaging en vervolgens de belastingverlaging niet of anders wordt doorgevoerd, neemt het vertrouwen in de overheid drastisch af.

Een voorbeeld hiervan is het niet doorvoeren van de oorspronkelijk beoogde tariefsverlaging in de Vpb. De dekkingsmaatregelen die leiden tot een hogere belastingdruk (afschrijvingsbeperkingen, beperking verliesverrekeningstermijnen) zijn echter al wel doorgevoerd en blijven gehandhaafd. Ook de voorgestelde verhoging van het aanmerkelijkbelangtarief blijft gehandhaafd.

Dergelijk jobbeleid van de overheid is (eigenlijk) onaanvaardbaar. Het kan niet zo zijn dat dekkingsmaatregelen die onderdeel uitmaken van een afgewogen en parlementair aangenomen pakket, uiteindelijk volledig los staan van de beoogde terugsluis als die niet meer wordt doorgevoerd.

5. Complexiteit en onbillijkheid leidt tot regeldruk

Het aan de Vpb onderworpen bedrijfsleven wordt in toenemende mate geconfronteerd met verregerende complexiteit, maar ook met onbillijkheden. De rente-aftrekbeperkingen zijn ondoorgrondelijk geworden, ook in relatie tot de spoedaanpassing fiscale eenheid.

Dat voor sommige aftrekbeperkingen drempels gelden, doet niet af aan het feit dat deze bestaande en in te voeren (ATAD II) wettelijke regels, de regeldruk voor aan de vennootschapsbelasting onderworpen lichamen sterk doen toenemen. Het is niet voor niets dat binnen de fiscaliteit deze maatregelen enthousiast worden ontvangen omdat deze tot aanzienlijk meer werk zullen leiden. Dat kan niet de bedoeling zijn. SRA bepleit om waar dat binnen Europeesrechtelijke kaders mogelijk is, de uitvoeringstechnische impact voor het mkb c.q. ondernemers te verminderen door optimaal gebruik te maken van drempels waar beneden deze regelgeving geen toepassing vindt. Van onbillijkheden is sprake waar specifiek aan de Vpb onderworpen rechtspersonen geen gebruik meer kunnen maken van betalingskortingen of worden geconfronteerd met onredelijke belastingrente. De betalingskorting dient te worden gehandhaafd en de hoogte van de rente van nu 8% moet worden verlaagd. Dat de innovatiebox minder voordelig wordt, acht SRA onverstandig. Innovatie is te belangrijk voor de economische ontwikkeling van Nederland.

6. Stimuleer ondernemerschap

De afbouw van de zelfstandigenaftrek is een maatregel die uiteraard nadelig uitpakt voor bepaalde ondernemers. SRA bepleit evenwel al langer maatregelen die ertoe leiden dat echt een groeiend ondernemerschap wordt gestimuleerd. De zelfstandigenaftrek past daar niet bij. Wij bepleiten wederom afbouw van de zelfstandigenaftrek onder gelijktijdige verhoging van de mkb-winstvrijstelling.